

2) allehaande brugte Sager, der henhøre under Marschandisferhandelen, med Undertagelse af gamle Bøger;

3) Alle Slags destillerede stærke Drikke, indtil Paagjældende for Magistraten anmelder, at han vil besatte sig med Udsalg af denne Artikel, og for saadan Anmeldelse erhverver Magistratens Bevilling. Vedtoges eenstemmigt med 71 Stemmer.

14) Udvalgets Forslag til § 43.

Anden Linie.

„udenlandske“ udgaaer.

Vedtoges eenstemmigt med 62 Stemmer.

15) Lovudkastets § 43 med den vedtagne Forandring saalydende:

Borgerskab paa Vinhandel.

Paa Vinhandel meddeles særegent Borgerkab, hvilket skal give Ret til at forhandle alle Slags Vine, Brændevine, Likører, Coddike og Olforter samt Flasker og Propper saavel i Stort som i Smaat. Den Vinhandler, der i Medfør af denne Lov har vundet Afgang til at have fiddende Gjæster, kan ikke tillige vinde noget andet Handelsborgerkab. Vedtoges eenstemmigt med 69 Stemmer.

16) Udvalgets Forslag til § 47.

Begyndelsen af denne Paragraph forandres saaledes:

„Paa Brændevinshandel meddeles et eget Borgerkab, hvilket“ osv. Vedtoges eenstemmigt med 67 Stemmer.

17) Lovudkastets § 47 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Brændevinshandel.

Paa Brændevinshandel meddeles et eget Borgerkab, hvilket giver Ret til at forhandle alle Slags destillerede stærke Drikke i Stort og Smaat, men uden nogenformhelt Udskænkning. Vedtoges eenstemmigt med 71 St.

18) Forslag af Mindretallet (S. A. Hansen og Tscherning) til § 55:

Denne Paragraph forandres saaledes:

„Med Hensyn til Brændevinsalg har det indtil videre sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser“.

Vedtoges med 45 Stemmer mod 18.

Som Folge af denne Afstemning bortfaldt Lovudkastets § 55 tilligemed Udvalgets Fleertals Forslag til samme.

Lovudkastets §§ 73, 74 og 75 med de dertil hørende Ændringsforslag fattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren: Det er blot med Hensyn til § 73, at Udvalget har stillet et Ændringsforslag, hvorved det er gaaet ud fra den Grundsatning, som ved andre Leiligheder ogsaa har gjort sig gjældende, nemlig, at Ingen burde afføres fra at tye til Domstolens Afgjørelse, hvor dette maatte ansees grundet i Sagens Natur eller de nu gjældende Regler.

A. Sager: Det forekommer mig dog at være vel strenge Bestemmelser, som findes i § 74 med Hensyn til fremmede Rejsende. Vel kan jeg tænke mig, at den ærede Forfatter ene og alene har havt for Die de tydske Rejsende, som virkelig ere en Landeplage, men vi maae dog lægge Mærke til, at efterdem vi blive mere bekyndte med den øvrige civiliserede Verden, vil der ogsaa komme Folk fra andre Lande, der kunne indlade sig i nye Forbindelser her, og nu vil det dog være haardt, om en saadan fremmed Rejsende, som drev en berettiget Handel et Sted og maaskee fuldkommen uafvidende kom til at foretage noget Uberettiget, foruden at betale den Bøde, som Love og Anordninger bestemme, tillige af vedkommende Politimester skulde blive ubviist af Landet, ikke alene ud af den By, hvor han har gjort sig skyldig i denne grove Forbrydelse, men endogsaa ud af Landet, ud af Hs. Majestæt Kongen af Danmarks samtlige Riger og Lande — jeg formoder, at det er ud af Heelstaten, han skal vises. Det er dog en saa stor Straf for en saa ringe og